

СКАНДИНАВСЬКІ ВІСТИ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ОРГАН

| Nr : 62

УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДСЬКОЇ ДУМКИ

SKANDYNAVSKI VISTI

INFORMATIONSTIDSKRIFT FÖR
FÖRENINGEN UKRAINSKA SÄLLSKAPET

FÖRENINGEN UKRAINSKA SÄLLSKAPET

BOX 32

СТОКГОЛЬМ

101 20

diasporiana.org.ua

STOCKHOLM

МОСКВА ВБИВАЄ

Так, Москва вбивас. Кожна Москва — царська, біла, червона, більшовицька — яка ви не хочете.

Кожне поневолення Москвою, кожний насильний чи добровільний союз з нею, в минулому, тепер і напевне в майбутньому приносив, приносить і приноситиме цілим народам і людині — смерть.

Вибору немас, вибору не буде.

Від Андрія Боголюбського до Михаїла Горбачова нічого не мінялося, нічого не міняється і нічого не зміниться.

Історія вчила і вчить нас і всі народи палкими словами Миколи Хвильового — «Геть від Москви!»

Якщо народ і якщо людина хоче мати право на життя — вона мусить тікати якомога швидше і якомога даліше від Москви, від Росії, від кожної Росії.

Москва вбивала мільйони людей фізично і духовно. Від геноциду до етноциду і навпаки від етноциду до геноциду повторяється у нашій історії від часу, коли ми мали нещастя стати сусідами Москви.

Загибіль Василя Стуса, загибіль інших членів Української Гельсінської Групи Михайла Мельника, Олексія Тихого, Юрія Литвина, загибіль Валерія Марченка, Алли Горської, Володимира Івасюка і багатьох інших, постепенне вбивання Юрія Шухевича — не випадковість, не збіг трагічних обставин, а радянсько-російська закономірність.

Людей судять двічі, тричі, в десяте за ту саму «пропинну». Судять, щоб вбити. Якщо не здолають людини духовно, якщо не поставлять на коліна, тоді вихід у безвиході на життя — вбити людину, довести до смерти.

Москва вбивас.

Вбивас жорстоко, цинічно, нелюдяно.

Москва наступає на українство Заходу, щоб залякати, знеславити добре українське ім'я.

Ми боронимося. Ми відбиваємося. Але повільно, пасивно, апатично, черепашно-чумаківсько.

Але чи досить відбиватися? Чи досить боронитися?

Ні, не досить. Це мало. Це мінімум.

Час в якому ми живемо, коли боремося за право на життя, вимагає від нас багато більше. Вимагає наступу. Наступу всюди там, де з'являються на Заході представники СРСР — чи це будуть дипломати, представники офіційної радянсько-російської Церкви, культурні і наукові діячі, спортсмени — там повинна бути наша присутність, активна, цілеспрямована, льогічна. Кинути внутрі імперії бациль свободи, заразити ним кожну людину, яка живе на території СРСР.

Ми проти тероризму, але ми за дію всесторонню, прийняту в цивілізованому світі.

Наступ на радянсько-російські позиції, наступ на них всюди, де вони будуть з'являтися, запричастити людину і цілі підрядянські народи ідесю свободи — буде нашою гідною відповіддю на Іхній фізичний і моральний терор.

СКАНДИНАВСЬКІ ВІСТІ

ч. 62.

РІК XXXII. Видає і редактує Управа Української Громади в Швеції.

Громадський інформаційний квартальник. Квартал I i II 1986 р.

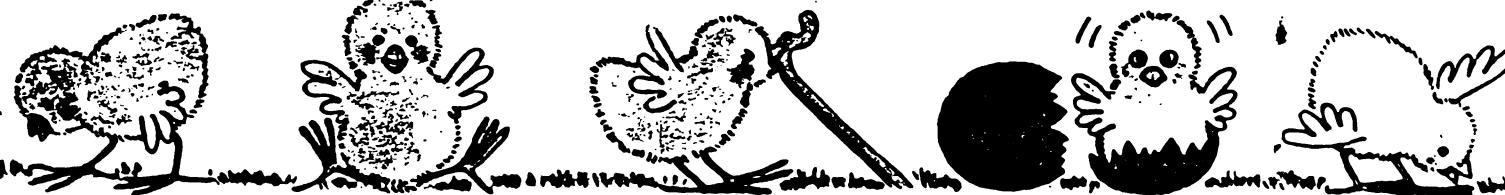
З СВІТЛИМ ПРАЗНИКОМ ХРИСТОВОГО ВОСКРЕСЕННЯ
ШЛЕМО НАШІ НАЙСЕРДЕЧНІШІ ПРИВІТАННЯ УКРАЇНСЬКОМУ
НАРОДОВІ НА БАТЬКІВЩИНІ, В ТЮРМАХ, КОНЦАБОРАХ ТА НА
ЗАСЛАННЯХ МОСКОВСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ТА В САТЕЛІТНИХ КРАЇНАХ. ВІТАЄМО
ІЄРАРХІВ ТА ВСЕ ДУХОВЕНСТВО НАШИХ ЦЕРКОВ. ВІТАЄМО ВСІ НАШІ СУСПІЛЬНО-
ГРОМАДСЬКІ УСТАНОВИ, ОБЄДНАННЯ, ТА НАУКОВІ УСТАНОВИ. ШЛЕМО ШИРІ ПРИВІТИ
ВСІМ НАШИМ ЗЕМЛЯКАМ РОЗСІЯНИМ В ДІЯСПОРІ, А ЗОКРЕМА ЧЛЕНАМ НАШОГО
ОБЄДНАННЯ В ДАНІЇ, НОРВЕГІЇ, ФІНЛЯНДІЇ І ШВЕЦІЇ!

Х Р И С Т О С В О С К Р Е С

УПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ В ШВЕЦІЇ- СТОКГОЛЬМ 1986.

В Е С Е Л И Х С В Я Т

GLAD PÅSK

Редакція застерігає за собою право скорочувати статті й правити мову. Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Передруки дозволені за поданням джерела.

Нашим іменовним читачам. В часі коли виходить оце, вже з черги 62- ге число С В переживає країна в якій перебуваємо смуток з причини підлого вбивства прем'єра О. Пальме. Від нашого обєднання Української Громади було вислано листа дружині Пальме з висловом співчуття. Див. стор. 11. Без огляду на симпатії до різних політичних течій, глибоко жалуємо втрату Ольофа Пальме.

Крім наших власних статей в цьому числі подаємо деякі передруки комунікатів, та статей з інших часописів. На увагу заслугує стор. 9-10, про чужинецький фестиваль в Еребро. Подаємо також нашого листа до Святішого Отця Папи з року 1982, та прохаемо о відповідь. В редакції вже від декілька років був оригінал- шведська брошурка про тестамент Петра. В між часі появилась стаття п. В. Литвина з текстом тестаменту в Шляху перемоги. На сторінках 20-22 передруковуємо на обох мовах тестамент. Так лише щоб пригадати всім які напрямні мала, має і буде мати московська політика, до пори аж силою буде припинена. Якраз під цю пору відвідує наш новий прем'єр Москву. На передодні його від'єзду був він езнайомлений з тестаментом. Ще раз пригадуємо всім що передають до С В комунікати чи теж повідомлення щоб їх опублікувати. ПИШІТЬ НА А4 ФОРМАТІ, НЕ СКЛАДУЙТЕ, ТА ПРИДЕРЖУЙТЕ НАЛЕЖНИЙ ВІДСТУП -МАРГНАЛ.

На слідуючий рік 1947 буде нашему обєднанню 40 років. Звертаємося до всіх наших земляків, які можливо мають в себе матеріали про Українську Громаду в Швеції, щоб передати все до громадського архіву. Якщо хтось хоче затримати в себе оригінальний матеріал, то може вислати відбитки. Важним є, щоб зберегти малесенькі, но все таки, сліди по нас.

Пригадуємо всім нашим читачам, що багато примірників С В приходить назад поворотньою поштою. Далеко не всі подають нам зміну адреси. Це подвійна шкода. По перше наша газетка не дійде на місце призначення, до читача, а по друге це зівсім зйові кошти. Оце звертаємося до всіх що хотять- а не одержують С В провірити чи подана Вами адреса правильна.

ДАЙМО В РУКИ АНГЛОМОСНИКАМ

10,000 прим. 2-го видання
(виправленого і доповненого)

КІШЕНЬКОВОГО
ДОВІДНИКА
ПРО УКРАЇНУ
Й
УКРАЇНЦІВ

136 стор. — 3.75 ам. дол.

10% знижки при зам. 20 прим.

20% — за 100 прим.

A POSTCARD GUIDE
TO

Questions and Answers

Синя обкладинка (35%) з
золотими і білими написами

Не нарикаймо — що нас не уважають за націю, що нас мішають з Москальми RUSSIANS. Тепер освідомляймо наше довкілля. У першу чергу власних приятелів та знайомих. Дайте їм у руки англомовний "ДОВІДНИК". Згущену правду про Україну та Українців. Цей "ДОВІДНИК" є своєрідним виданням. Його давно бракувало нашему суспільству в розсіянні. Перший наклад, цього "ДОВІДНИКА" (4.000), розійшовся за не повних три місяці!...

Dr. Iwan Owechko

P.O. Box 811, Greeley, Colorado 80632 — U.S.A.
(303) 352 2409

- 3 -

Цей довідник можете також купити у В.Федорчука, Транос. Вплатіть 28 корон на POSTGIRO ч.28 80 03 — 7, Fedortjuk. За кілька днів буде довідник у Вашій поштовій скринці. Також можете замовити довідник телефоном ч.0140/401 85. Тоді ми вишлемо довідник та POSTGIROBLANKETT на Ваше ім'я. Потім на пошті вплатите 28 к. за довідник.

Освідомляймо наше довкілля, про Україну та Українців! Ваші приятелі та знайомі повинні знати — хто Ви та звідки Ви!..

(В.Ф.)

ДОПОМОЖІМ ЗБУДУВАТИ ГУРТОЖИТОК!

Однієї сьогодні в Польщі Українська початкова школа є у Білому Борі біля Кошаліна. При школі існує гуртожиток для поза місцевих учнів. Кілька років тому постановлено збудувати відповідне приміщення для гуртожитку.

Кошти будови гуртожитку підраховано на 200.000.000 поль.зл.. Польські державні чинники зобовязалися покрити 80 відсотків вартості будови. З умовою — батьківський комітет має зібрати додаткових 20 відсотків. Зтворено "Будівельний Комітет". Розписано збірку пожертв. Зладжено начерк будови. Придбано ґрунт під будову..

Збірка пожертв проходить поволі. З дебільшого жертвують наші земляки з Польщі. Наше розсіяння (на заході) відгукнулося дуже мляво.

Минулого року — до травня місяця зібрано 5.500.000 зл. А це ще далеко до 20 відсотків коштів будови.

Ми звертаємося до кожного земляка: пожертвуйте що можете!.. Тут не є питання — "княжих, королівських чи цісарських дарів"!... Ми просимо широї пожертв — після спроможності. Відчіність є однакова — як за великі так і за малі пожертв. Дайте ж — що можете!.. Але — дайте не гаючись. Можливості пересилки пожертв є двоякі:

1. Переслати пожертву через рідню, або знайомих у Польщі.
2. Послати пожертву в "девізах", до банку в Кошаліні, на рахунок "Комітету Будови Гуртожитку" в Білому Борі. Посилати через банк або поштове жиро — хто таке має.

Список жертводавців оголошують у Варшавському часописі "Наше Слово"! Жертводавець який не бажає що б його повне прізвище оприлюднювали повинен це зазначити. Тоді в спискові жертводавців подадуть лише "ініціали".

Жертвуйте стільки — скільки уважаєте за можливе. Памятаймо: "Громада по нитці — бідному сорочка!..

Адреса банку для пожертв із поза Польщі:

BANK POLSKA KASA OPIEKI
A/C Komitet Budowy Internatu 00001
Koszalin, Polen.

В потребі більших вияснень телефонуйте В.Федорчуку — 0140/401 85. (В.Ф.)

Подаємо нижче відбитку з місячника "МЕТА" за лютий 1986р.

Для нас це дуже важне що президент Р. Реген передає нам привіти з нагоди 68- ліття проголошення незалежності.

На будуче ждемо, щоб президент Реген добився, щоб Москва додержувала закони і угоди О Н і Гельсінкі, про людські права, про свободну виміну думок й осіб, та щоб врішті США відкрили посольство, бодай в Києві. /Тут у нас в Швеції має СССР амбасаду в Стокгольмі та конзуляти в Гетеборгу і Мальме. Країна має 8 міл. населення/.

THE WHITE HOUSE

WASHINGTON

January 22, 1986

I am very happy to extend warm greetings to the members of the Ukrainian Congress Committee of America as you gather to commemorate the 68th anniversary of the proclamation of independence in Ukraine.

This day is not entirely a joyful one for Ukrainians in America and abroad. The campaign against defenders of the long persecuted Ukrainian Catholic Church continues unabated. Ukrainians who defend their basic human rights, such as Yosyp Terelia, the Reverend Vasyl Kobryn, and others, now face long and severe imprisonment for advocating their belief in freedom and democratic principles. While attempts to russify Ukraine have increased, I remain confident that the strong ties Ukrainians have historically had to their history, their families and to their faith will endure and that their cultural traditions will once again flourish.

Ukrainians throughout the world are sustained by the hope that nothing can extinguish their deep sense of nationhood or forever thwart the yearning of the human spirit for liberty. I wish to join in solidarity with all Ukrainians in your continuing courageous efforts to secure freedom, human rights, and to preserve the national identity of your beloved homeland. Nekaj Bokh bude z'vamy!

Ronald Reagan

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Український Конгресовий Комітет спонсорував 23 січня ц. р. у Вашингтоні прийняття з нагоди 68-ї річниці проголошення незалежності України. В ньому взяло участь понад 150 осіб, а серед них багато представників Білого Дому, сенаторів, конгресменів, вищих урядовців з державних установ. Від Державного Центру Української Народної Республіки в екзилі були присутні заступники голови Уряду проф. І.

Самійленко та д-р В. Шандор.

Програмою керував директор

Української Інформаційної Служби Мирон Василик. Директор відділу Публічних Зв'язків Білого Дому Лінас Коеліс зачитав привіт президента Р. Регена. Промовляли сенатори і конгресмени.

На закінчення прийняття о. Й. Деніщук, настоятель католицької церкви Святої Родини, відмовив благословення.

МІСЯЦЬ СІЧЕНЬ В НОВІТНІЙ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

Українське громадянство по за засягом ворожих, окупаційних сил, перш за все отже в діаспорі, відзначає на протязі року чимало знаменних дат, зв'язаних з нашими національними героями, визначними особами й взагалі з подіями, що мають відношення до боротьби Нашого Народу за визволення й усамостійнення.

На місяць січень припадає декілька таких важливих дат, яким ми рік-річно уділяємо особливу увагу.

І так ми завжди в зимовий період /січень-лютий/ влаштовуємо різні академії, відчiti, маючи передовсім на увазі події з 22-го січня 1918 й 1919 рр.

Дня 22-го січня 1918 року оприлюднений, власне, був IV-ий УНІВЕРСАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ, якого головне місце займають ось ці слова: "Народе України! Твоєю силою, волею, словом, стала на землі українській Вільна Українська Народня Республіка... Од нині Українська Народня Республіка стає самостійною ні від кого незалежною, вільною суверенною Державою Українського Народу".

Щоби краще усвідомити собі й зрозуміти вагу цього Універсалу, а головне якраз суть цієї наведеної вище цитати, спробую, бодай, в коротких словах насвітлити суспільно-політичне тло й обставини того періоду часу, в якому знаходилася тоді наша Батьківщина.

Зупинюєсь отже найперш над переломовим 1917-тим роком:

В самому розгарі першої світової війни, в наслідок неуспіхів московсько-царської армії на всіх майже фронтах і в наслідок різних заворушень в запіллі - вибухла 26-го лютого 1917-го року т.зв. "лютнева революція", яка так сильно сколихнула царську імперію, що цим разом вже не вдалося вдергати самодержавного царата. Майже безпосередньо після цієї дати створився Тимчасовий уряд т.зв. "Временное правительство" із Керенським на чолі, що перебрало владу після падіння московської монархії.

В той самий більш-менш час почали інтенсивно діяти, такби мовити, відосередкові сили в московській імперії, в результаті чого повстрав ряд незалежних держав на територіях бувшої царської держави, як от в Прибалтиці /Литва, Латвія й Естонія/, Фінляндія, на Кавказі, в Центральній Азії і т.д..

Як знаємо, що й Україна намагалася скинути нарешті московське ярмо та оформитись у свою власну державу. Та на жаль, наш народ не був належно приготований до цього завдання, тобто, щоби повністю схопити власну долю в свої руки.

В ході дальших подій "Временное правительство" довго не проіснувало, 7-го листопада 1917-го року дійшло знов до зудару з московськими лівими силами /т.зв. "Октябрська революція"/ й владу перебрав марксисто-большевик, насправді "істинно русский человек" москаль - Ленін. І з того часу /й до сьогоднішнього дня/ український резистанс змагається переважно з москалями - большевиками.

І хоч, дякувати Богові, завдяки нашему Пророкові Тарасові Шевченкові й іншим чільним українським письменникам, поетам /Іван Нечуй-Левицький, Борис Грінченко, Іван Франко, Леся Українка й другі/, пробудилася все-ж таки Україна із майже 200-літнього московського сну-неволі, проте не вистарчаюча була в нашему народі національна свідомість - спроможність до цілковитого розриву з Москвою.

Наша українська інтелігенція, що набула освіту в московських школах /українських-же не було!/ була в своїй більшості майже омосковлена, або 'в найкращому випадкові' проявляла ментальність "малороса" /"хахла"/.

Я думаю, що ще й тепер можемо провести деяку паралель поміж освічененою верствою українського суспільства царського періоду часу й такою-ж верствою нашого суспільства вже за часів советської влади, не дивлячись на те, що поняття суверенності народів в наші часи стало вже неначе повсякденним явищем. Бо, скільки-ж то потворилось незалежних держав після другої світової війни?!

Коли взяти під увагу ще й цю обставину, що велика частина населення московської імперії /в тому числі й українці/ була під сильним впливом теоретично без-національного /вдійсності чисто московського/ соціалізму - марксизму, який напр. ще до того поширювали скрізь тоді по Україні ватаги московської солдатески, що покидали фронти - то можемо відтворити тепер досить реально умовини, в яких доводилося нам відстоювати свою самостійність.

Такий стан речей, безумовно, не був сприятливий до повстання революційних рухів, чи партій з чіткою, національною, українською програмою для широких народніх мас.

Правда, що свідомість свого козацько-українського походження лише була ще на відповідному рівні серед наших селян тих часів. То-ж не випадково Сталін заплянував, як знаємо, знищити цей, свідомий свого українського походження, прошарок нашого народу, створюючи штучний голод в 1933-му році, про що стверджує, між іншим, і один із фактичних виконавців цієї сталінської "агарної реформи", кат українських хліборобів, Лев Копєлев, який "nota bene" спокійненько проживає тепер як "дессідент" у Західній Німеччині.

Однак, помимо всього, вище наведеного, справа щодо нашого національного зрыву ще не була зовсім безнадійною. В нашему українському суспільстві діяли в той час і рівнож конструктивні, національні сили. Існувало напр. Товариство Українських Поступовців, що розпочало українську революцію в Києві, організуючи 7-го березня 1917 р. Українську Центральну Раду, яка влаштовувала різні, українські манифестації в Києві, а відтак і по всій Україні. Це був новий поштовх до пробудження національної, української стихії.

Коли на чолі Української Центральної Ради став проф. Михайло Грушевський - авторитет її почав зростати. Щораз то ширші кола різних українських політичних угруповань входило в сферу діяння й впливів Центральної Ради. Керівні органи УЦРади були змушенні силою фактів рахуватися з ідеольгією й програмою тих груп-партій, а головне з тими, які творили більшість під цим оглядом. Водночас намагалася Центральна Рада надати й зберігти загально-український характер своєї установи /інституції/, маючи на увазі перш за все інтереси Українського Народу.

А це не було простою справою! Тоді інтереси українського народу невтралізувалися під впливом сильно діючих соціалістичних, ніби то інтернаціональних /про що я згадував попередньо/ ідей, якими спрітно й в перфідний спосіб вміли жонглювати москалі, збаламучуючи й обдурюючи наших людей.

Москалі, чи то з кіл Керенского, чи сторонники Леніна не могли собі дозволити на втрату України в наслідок її усамостійнення. /Зрештою, як нам аж надто добре відомо, така настанова москалів щодо України залишилася й по сьогоднішній день/.

Нема меж московському цинізму! Коли москалі-большевики отже в боротьбі із своїм Тимчасовим правлінням з тактичних міркувань визнали

Українську Народню Республіку, то зараз же вислали на Київ свої полчища під командуванням горезвісного комісара Муравйова. В той час, точніше дня 9 грудня 1918 року Делегація Української Центральної Ради заключила в місті Бересті договір з Центральними Державами /Німеччина, Австрія, Болгарія й Туреччина/, відомий під назвою "БЕРЕСТЕЙСЬКИЙ МИР". Як розвивалися історичні події опісля - це вже інша тема.

Насвітлюючи сторінку української історії з 1917 - 18 рр., як тло в наших змаганнях за створення Самостійної Української Держави, я розпочав від IV-го Універсалу Української Центральної Ради, бо цей Універсал є найважнішим.

Українська Центральна Рада, яка згодом перетворилася неначе в тимчасовий український уряд, видала перед тим ще три Універсалі. Але в усіх цих Універсалах повторювалися слова: "Хай буде вільна Україна...", а далі слідував додаток "...не відділяючись від всієї Росії...". В IV-тому Універсалі вже не було цієї дискримінуючої фрази, - в цьому, якраз, і полягає вагомість його!

Закінчуячи цю ілюстрацію про Українську Центральну Раду і її Універсалі, слід потрібно ще згадати тут і про геройку наших Термопілів - Крут. Це мова про 300 українських студентів, які із зброєю в руках хоробро стали на прою з переважаючими на багато чисельно дикими московсько-большевицькими ордами Муравйова, захищаючи Святу Ідею Самостійності Українського Народу.

Ці українські юнаки, натхнені чистим українським націоналізмом - патріотизмом полягли всі по-геройськи під Крутами за Волю в обороні молодої Незалежної Української Держави проклямованої тиждень перед тим IV-тим Універсалом. Сталося і це рівно ж в січні 29-го 1918 року. Воїстину! - ми тут вповні поєднуємося із духом славнозвісного, старо-римського прислів'я: "Дульче ет декорум ест про патрія мори" - Приємним і почесним є умерти за Батьківщину!

І, нарешті, щоби вичерпати тему цього реферату, залишилось ще тільки переповісти, як дійшло до проклямування дня 22-го січня 1919 року Акту Соборності Українських Земель.

Ось найголовніший уступ цього Акту: "Від нині во єдино зливаються століттям відірвані одна від одної частини єдиної України, Західно-Українська Народня Республіка /Галичина, Буковина й Угорська Русь/ і Наддніпрянська Велика Україна..."!

По розвалі Австро-Угорської монархії, дня 1-го листопада 1918-го року перебрав український народ владу у Львові. Повстало отже Західно-Українська Народня Республіка, яку очолив посол др. Евген Петрушевич, як її Президент. Відтак була створена й армія, знана як Українська Галицька Армія /УГА/, головним ядром якої були Українські Січові Стрільці /Усусуси/.

Факт створення Західно-Української Народньої Республіки не був актом якоїсь отаманщини тощо. Це було подиктовано конечністю, з уваги на специфічні, політичні й геополітичні обставини того часу, в яких знаходилися Західні Землі України. Едина, Вільна й Незалежна Україна - це були ідеали, які присвічували й творцям Західно-Української Народньої Республіки.

Вже 3-го січня 1919 року Національна Рада /ЗУНР/ в Станиславові постановила злуку Західної України із Східною. З цією метою була вислана до Києва делегація /65 делегатів/ під охороною роя Українських Січових Стрільців.

В міжчасі відбувалися різні зміни в урядах української держави - Наддніпрянської. Найперш мав місце переворот в Українській Центральній Раді, - покликаний був інший Уряд із Гетьманом Павлом Скоропадським на чолі /3-4 квітня 1918 р./.

В недовзі, бо 14 грудня 1918 року усунений був Гетьман Павло Скоропадський із правління державою. В новому уряді після Гетьмана, головою став Головний Отаман Українських Збройних Сил – Симон Петлюра. Уряд ним очолений був Директорією.

Оточ саме Універсалом Директорії дня 22-го січня 1919 року була усанкціонована Постанова Української Національної Ради /ЗУНР/ з 3-го січня 1919 року про злуку Західних і Східних Земель України в Одну, Едину, Соборну Українську Державу.

Як завершення моєї доповіди про січневі дати в українській історії, я хочу вказати й ще на одну дату, хоч і не січневу, але яка має тісне пов'язання якраз із концепцією тем, порушених мною вище. Це є дата 30-го червня 1941-го року ДЕРЖАВНОГО АКТУ – проголошення відновлення УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТИ з років 1918 й 1919.

Реаксумуючи все це, сказане – поставимо собі питання – до якого-ж висновку дійдемо?

На мій погляд – Січневі й Червневий – Акти говорять нам про те, що рушійною силою в історії України є національна ідея й, що головним ворогом самостійності України є москалі – білі й червоні, проти яких повинно бути спрямоване вістря ГОЛОВНОГО ФРОНТУ БОРОТЬБИ! Це добре зрозуміли в процесі української революції – Симон Петлюра, Евген Петрушевич, пізніше, вже в наші часи, Провідник Організації Українських Националістів Степан Бандера, як рівно ж і бувший прем'єрміністрів Українського Уряду із червня 1941-го року, достойний Ярослав Стецько.

І тепер, коли ми маємо змогу докладно проаналізувати ці історичні процеси щодо наших змагань за Незалежність нашої Батьківщини й усвідомити всі додатні й уємні їх сторінки, ми повинні бути краще змобілізовані й приготовані під національним оглядом, щоби не повторяти помилок з минулих часів, коли настане знов відповідний час ставати на боротьбу за волю Українського Народу й Самостійність та Суверенність Української Держави!

Виголошена Доповідь в Мальме, дня 21-го лютого 1986 р.

/ Арсен Турцевич /

-oooOooo-

22 СІЧНЯ

Забилося серце чавунне в Софійськім Соборі
І дзвони рахманно у прозолоту ранку,
Замаяли з веж золотих прaporі на світанку —
Із веж золотих, де заснули знemoжені зорі.
Бурхливою повінню вийшов на вулиці Київ,
Морем шапок і розливом козацьких жупанів,
І скучерявлену скатертъ старого майдану
Виткав стягами полків у барвисту кирею.
Київнув булавою Хмельницький — самотній і гордий,
У зморщене плесо голів, ворушке, кучеряве —
З тисяч грудей, наче сурми, нежданно заграло:
Слава Тобі, Україно, Ти вільна й соборна!
Дзвінким переливом міські сколихнулися площи
Від перевулків — по сивий Дніпро у долині... Л. Я.

• På Brickebackens bibliotek visas en utställning om Ukraina på bibliotekets ordinarie öppettider. Det är Ukrainsk-svenska föreningen i Örebro som är arranger.

Ukrainsk-svenska föreningens medlemmar inledder festivalen med skönstämd folkmusik. (Foto: HÅKAN EKEBACKE)

Italienska föreningens dansupvisning var mycket uppskattad. Notabelt hur man lärt upp sin nya unga generation, som är född i Sverige, att dansa sitt hemlands danser.

Festivalen vill förena i kampan mot rasismen

— Brickebacken är ett Hela Världen i miniatyr. Här lever vi tillsammans från alla världsdelar och här förenas vi i våra vardagliga vedermödor och i våra drömmar. Därför hoppas jag att vi skall kunna gå stärkta häifrån och att kampan mot rasismen skall kunna bli ännu mera kraftfull än tidigare. Så hälsade kommuneldsnämndens ordförande Peter Öhman i Brickebacken Center välkommen till lördagens Invandrarfestival.

Eftermiddagens och kvällens värd var annars Carl-Olof Steén, som på sedvanligt gemytligt sätt,

knöt samman det genuint närkingska, med de mera exotiska danser och sånger som publiken bjöds på.

Invandrarfestivalen inramades av en mycket intressant utställning, som visade olika kulturella inslag från en rad europeiska och utomeuropeiska länder. Senare på kvällen avslutade man med en fest där var och en hade med mat från sitt eget hemland. Den måste dock avbrytas på grund av bombhotet.

Tarantella

Festivalen inleddes av Ukrainsk-svenska för-

ingen som bjöd på ett fint sång- och musikprogram. Därefter var det den italienska föreningens tur, som inleddes med att visa sina färgstarka folkdräkter allt från Sydtyrolen i norr till Sicilien i söder. Sedan bjöd man även på dansupvisning och speciellt minns man en skön tarantella.

Före pausen fick publiken även njuta av den assyriska föreningens barndansgrupp, som gjorde en förtjusande uppvisning.

Finsk folkdans

Från Hällefors kom den finska föreningen och presenterade med sin

folkdansgrupp en teater för barn och vuxna som var mycket uppskattad.

Såväl den kurdiska som den syrianska föreningen bjöd också på sång och dans samt musik, innan den latinamerikanska föreningen svarade för en storstälig final på eftermiddagspasset.

Innan kvällens knytkallas inleddes, hade man en kort paus och som arrangerör för den här internationella festivalen stod Brickebacken/Gällersta kommuneldsnämnd till sammans med kulturförvaltningen och de medverkande föreningarna.

KJELL STOCKHAUS

ФЕСТИВАЛЬ, ЯКИЙ ЄДНАЄ В БОРОТЬБІ ПРОТИ РАСИЗМУ

З нагоди міжнародного Фестивалю в дільниці Брикенбакен-Оребу, відбувається рівно ж вистава про Україну. Фестиваль започаткували члени Українсько-Шведського Культурного Товариства з Оребу мельодійними українськими піснями та музикою, відтак пописувалися інші національності – мешканці дільниці Брикенбакен. В програму Фестивалю входило також смакування народних страв, що кожна група принесла зі собою. Український Борщ був атракцією й чужинці смакували до останньої краплі. Фестиваль однак мусіли перервати з причини алярму, мовляв є підложеня бомба.

Bombhot störde invandrarfest

- 10 -

Allehanda Måndagen den 3 februari 1986

SIDAN 11

Bombhot stoppade festen

Invandrarfestivalen i Brickenbäcken fick ett annat slut än det planerade.

Orsaken till detta var ett bombhot, som ringdes in på lördagskvällen till larmtjänst, som förmedlade det till polisen.

Hotet gjorde att den avslutande festen med knytkalas måste avbrytas och lokalen utrymmas tidigare än beräknat.

— Det här blev ett mycket olyckligt slut på en annars mycket lyckad dag, säger kultursekreterare Erik Steen vid Örebro kulturförvaltning och en av de ansvariga för arrangementet.

— Vi har ingen aning vad eller vem som ligger bakom hotet. Men det är inget som får oss att ändra vår målsättning att arbeta för bättre förståelse mellan olika grupper i våra bostadsområden.

Örebro kommun har tidigare satsat på arrangemang för invandrare och svenskar i Örebro. Nu hölls festivalen i ett av Örebros större bostadsområden med många invandrare. Och Erik Steen tror att man ska arbeta vidare på detta, att ordna saker i bostadsområdena där de olika grupperna finns.

På Örebropolisen är man numera inte ovan vid den här typen av hot. De riktar sig oftast mot varuhus-affärer eller restauranger. Oftast får man inte tag i den som ringt in hotet, men polisen misstänker att det i många fall handlar om "hämdförsök" för något som inträffat tidigare.

SØREN LUND

Hur intressant programmet är är så kan man bli trött. Som lilla Isla Inci som somnat i mamma Lucias knä. (Foto: HÅKAN EKEBACKE)

ПОГРОЗА БОМБОЮ ПЕРЕШКОДИЛА В СВЯТКУВАННІ ІМІГРАНТІВ
Фестиваль імігрантів в дільниці Брикенбакен-Ореобру закінчився зовсім по-іншому, як це було пляноване, бо в міжчасі наспіло повідомлення, що є підложена бомба. "...Це було дуже нещасливе закінчення так гарно розпочатого Фестивалю імігрантів...", шкодував культурний секретар дільниці — Ерік Стен. Для поліції в Ореобру такого роду погрози не є якоюсь новиною. На світлині мама — італійка з утомленою дитиною...

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА

Ukrainska sällskapet

UKRAINISCHE GESELLSCHAFT • UKRAINIAN ASSOCIATION

ШВЕЦІЯ 101 20 Stockholm

SVERIGE

Box 32 • Stockholm 1

Postgiro 259380

Stockholm den 1 mars 1986

Till

Lisbet PALME och familjen!

Med bestörtning och djup sorg mot tog vi den tragiska nyheten om Din mans bortgång. Du och Dina barn har mist en man och en far. En ädel man har dött. Vi har mist en stor personlighet. Olof, som ägnade hela sitt liv åt kampen för fred, frihet, mänsklig, nationell och social rättvisa och sann demokrati, finns inte mer.

Kära Lisbet, ta emot från Ukrainska Sällskapet i Skandinavien, en av de äldsta flyktingorganisationerna i Sverige, vårt djupa deltagande i Din stora sorg.

B. Zaluha
Bohdan ZALUHA ordf.

Переклад листа до Лісбет Пальме .

З зворушенням і глибоким смутком дійшли до нас трагічна вістка про смерть Твоєго мужа. Ти й Твої діти втратили мужа й батька. Від нас відійшла людина честі. Ми втратили велику людину. Ольоф, посвятив ціле своє життя боротьбі за мир, свободу, волю і соціальну справедливість для людини й нації відійшов від нас. Дорога Лісбет, прийми від обєднання Українська Громада в Скандинавії, одна із самих старших біженецьких організацій в Швеції нашу глибоку участь в Твойому великому смутку. Голова УГ Б. Залуга.

Звернення до української вільної преси

Минулорічні події в ділянці єврейсько-українських взаємовідносин викликали на сторінках української преси на Заході справжню повінь матеріалів і відкликів, автори яких зверталися або риторично полемізували з громадською думкою на єврейському боці. Але, чи почули усе вимовлене і надруковане на іншій стороні, в першу чергу в Ізраїлі?

Головні осередки і єврейські громади у світі орієнтуються, як відомо, на Ізраїль в усіх питаннях, що стосуються советської імперії, і опінія та політичні напрямні, вироблені тут, важать і впливають на їх політику та поведінку в загаданій сфері. Автори цього звернення дуже скептичні щодо того, що численні голоси, які пролунали, хтось почув в цій країні, бо до центральних бібліотек Ізраїлю до останнього часу не надходила жодна українська газета з Вільного світу, хоч у деяких щоденників і тижневиків були індивідуальні читачі, здебільшо з кола прихильників єврейсько-українського зближення. Оскільки нам відомо, Національна бібліотека Ізраїлю одержувала лише місячник «Сучасність», який, природньо, не міг замінити усю іншу вільну українську пресу. Якщо українська громадська думка і її голос — преса — вважає за доцільне, щоб інша сторона їх почула, щоб інші погляди були доступні, і друга сторона була поінформована про українські справи, то у такому випадку ми закликаємо надсилати свої видання до найчініших великих книгосховищ Ізраїлю. В сучасному економічному становищі Ізраїля, при драстичних бюджетових обмеженнях важко чекати, що ці бібліотеки і наукові центри будуть мати в найближчі роки можливість передплачувати що-ріднику, хоч можна передбачати та-кій розвиток справи після ознайомлення з цією пресою і коли вона набуде постійне коло читачів, особливо в академічних колах. Прихильники єврейсько-української співпраці поки що неспроможні наладити постійно функціонуючу бібліотеку україністики, але, навіть в найкращому випадку, така бібліотека не буде мати можливостей національної, університетських бібліотек, і не може їх замінити, хоч бажаність утворення такого культурно-представницького центру не підлягає сумніву.

Щоб практично допомогти у влас-
тивому експонуванні видань, що будуть надсилатись до відповідних книгохрібінь Ізраїля, щоб здійснювати громадський контроль за приступністю українських видань широкій читацькій публіці і для вжиття відповідних заходів в разі виникнення труднощів, ми прохаемо інформувати нас, паралельно, про надіслані видання. Треба підкреслити, що російські еміграційні ви-

дання, не кажучи вже про советські, репрезентовані досить численно на полицях місцевих книгохрібінь.

Зрозуміло, ми не закликаємо обмежитися лише періодикою. Колекція місцевих бібліотек щодо українських книжок, в усіх галузях україністики, дуже бідна і випадкова, і дуже часто відсутній хоч би єдиний примірник в національній або університетській бібліотеці в Єрусалимі, як, наприклад, гаслова ЕУ. Особливо важливі ті книжки, де, хоч би епізодно, заторкується єврейська тема. Комплекти старих журналів і газет, те, що іноді викидається на смітник, теж, безпременно, допоможуть виповнити люку в архівах і українознавстві.

Українські видавництва і видавці, автори можуть рекламиувати свої видання, по-українськи, на сторінках місцевої преси в російській мові (але по змісту цілковито ізраїльських), таких як тижневики «Круг», «Алеф», літературний журнал «22». Кілька років тому був проведений успішний експеримент по випродажу книг різних українських видавництв єрусалимською книгарнею «Малер». Господар цього магазину, І. Малер, охочий продовжувасти співпрацю з зацікавленими українськими видавництвами.

Ми також вважаємо за потрібне пояснити, що якщо хтось з українців у Вільному світі бажає викласти свою точку зору широкій ізраїльській громадськості через місцеву пресу, як в щоденній газеті в англійській мові — «Джерусалем Пост», так і в інших щоденниках масової циркуляції на івриті, таких як «Едіот Ахоронот» («Останні вісті»), «Маарів», «Хадашот» («Новини»), «Давар» (газета Партиї праці, партнера в урядовій коаліції), «Аль Ха-Мішнар» («На сторожі», газета партії МАПАМ, лівосоціяльного напрямку), то такі особи можуть безпосередньо спрямовувати свої листи до редакцій цих газет в англійській мові (це стосується і газет на івриті — в Ізраїлі англійська мова вживається як друга мова). Зрозуміло, що українські спільні організації також можуть використовувати цю трибуну. Єдине застереження, яке ми бажали б висловити: ці пресові органи, ймовірно, не будуть друкувати такі матеріали, де автори будують свою систему доказів або полеміки на засаді колективної відповідальнosti народу за ті чи інші дії, де висловлюється звинувачення у збрійній відповідальності за ті чи інші негативні феномени у історії єврейсько-українських взаємовідносин. Крім етично-моральних міркувань, у Ізраїлі існує нещодавно прийнятий закон проти пропаганди расизму. В усьому іншому ми не бачимо ніяких перепон, навіть для різкої та гострої критики, якщо автори при-

тримуються загально прийнятих у західній пресі стандартів для коректної полеміки. Самозрозуміло, що ніяка популлярна преса не любить задовгих листів — це вже не лише ізраїльська прикмета. Ми радимо, також надсилати копії таких листів до нас — щоб прослідкувати факт публікації і відповідності оригіналу, а також вірності переведення.

Є багато інших можливостей і перспектив в пропагуванні української справи руками самих українців.

Але навіть такий пропонований дуже скромний початок дав би багато, змінюючи монолог на початок діалогу.

Ми радо допоможемо необхідними порадами і консультаціями.

Єрусалим, 6 січня 1986 року.

Адреси бібліотек:

1. The National Library, Givat-Ram, Jerusalem, Israel
2. The Library, Hebrew University, Mount Scopus, Jerusalem, Israel
3. The Library, Tel-Aviv University, Ramat-Aviv, Tel-Aviv, Israel
4. The Library, Ben-Gurion University, Beer-Sheva, Israel

Ізраїльська періодика в російській мові:

1. Weekly „Krug”, P.O. Box 1772, Tel-Aviv 61016, Israel
2. Weekly „Alef”, P.O. Box 37356, Tel-Aviv, Israel
USA office: Pearl Street, New York, N.Y. 10004, USA,
tel. (212) 9439690(1-2-3)
3. „22”, P. O. Box 7045, Ramat-Gan, Israel

Книгарня

Bookshop „Maler”, P.O. Box 6608, Jerusalem 91066, Israel

Щоденні газети (dailies):

1. „Yediot Acharonot”,
138 Petach Tikva Rd., Tel-Aviv, Israel
2. „The Jerusalem Post”, Romema,
Jerusalem P.O. Box 81, Israel
3. „Maariv”, Carlebach Str. 2,
Tel-Aviv, Israel
4. „Davar”, Shenkin Str. 45,
Tel-Aviv, Israel
5. „Al-Ha-Mishmar”,
Homa Ve-Migdal Str. 2,
Tel-Aviv, Israel
6. „Hadashot”, 108 Giborey Israel Str., Tel-Aviv, Israel
7. „Ha-Aretz”, Zalmar Shenkin Str. 21,
Tel-Aviv, Israel

Підписи:

Alexander Feldman,
Dov Gruner Str. 17-III
East Talpiot 93804
Jerusalem, Israel

Efim Maidanik
414/6 Neve-Yakov
97350 Jerusalem
Israel

(В.Ф.)

Приблизно чотири роки тому написали ми й вислали рекомендовано листа до Святішого Отця Папи Івана- Павла II. Не знаємо з яких причин, але досі не одержали відповіді. Можливо, що зміст і форма листа не відповідає прийнятим правилам, но все таки надіємось що Святіший Отець не погордить нами. Подаємо нижче зміст цілого листа без скорочень.

82-04- 21

ДО

СВЯТИШОГО ОТЦЯ ПАПИ
ІВАНА- ПАВЛА II
ВАТИКАН, РИМ

СВЯТИШИЙ ОТЧЕ!

Події в Польщі в останні роки тревожать не лише Європу, але мають заразом глобальне значіння. В тіні тих великих й важливих політичних заворушень, майже ніхто не звертає уваги на події, які здається на перший погляд мають малу вартість, але все таки є дуже важливі. Інакше можна це визказати питанням: ЧИ СЛІД НАМ РЯТУВАТИ РОЖІ- КОЛИ ЦІЛИЙ ЛІС В ОГНІ?

Так ось ми просимо Вас Святіший Отче звернути увагу на події в Польщі- Вашій Батьківщині, події які потрясують і зневажають нас українців, не лише тих, що як горожани Польщі там проживають, але взагалі усіх нас українців, які живуть так і на рідних землях як і в вільному світі.

Як відомо на деяких теренах Польщі, зокрема в південнов-східних частинах проживають з давен- давна українці. Там же на побережжі є чимало наших земляків виселених на силу туди після II-гої Світової Війни. Без огляду на воєнні лихоліття всі вони втримали свою віру в Бога, так православного як і греко- католицького /уніяти/ обряду.

І ось случились події, які "кличути за пімсту", про які Вам Святіший Отче слід знати, та якщо це можливе, то просимо допомогти, щоб направити заподіянне зло.

1. Заходами варшавського підприємства ВЕРІТОН видано в 76-му році грамофонову пластинку під назвою: "КОЛЕНДИ ПРАВОСЛАВНЕ". Усі колядки, зрештою вони так само православні як і католицькі, українські та співаються на українській мові. НІДЕ! АНІ НА САМІЙ ПЛАСТИНЦІ, АНІ НА ОБКЛАДИНЦІ, ні словечка на агадано про те, що це українські колядки- українська культура.

Це прямо КРАДІЖ КУЛЬТУРИ! Цікаво яка була реакція поляка, колиб на Україні видати грамофову пластинку "КАТОЛИЦЬКІ КОЛЯДКИ" з виключно старопольськими колядками, не згадуючи ні словечком, що це польські колядки й так свідомо прихояювали їхнє походження?

2. Як відомо на Підкарпаттю- Лемківщині живуть від прадавна Українці. Це релігійно дуже свідомі греко- католики /уніяти/. Їхні церкви, це прямо перлини культури. Так ось оці церкви- свідомо- пів свідомо, чи теж лише так через недогляд руйнуються. Очевидно, що комуністична влада в Польщі не робить нічого щоб запобігти /свідомій ?/ руїні та зенападку тих церков. Занепад та руїна церков згідне з комуністично-атеїстичною ідеологією. Так якщо навіть прямо ніхто не руйнує, то влада нічого не робить, щоб запобігти знищенню тих церков, так що з часом природа й погода робить своє. Так зникають цінні здобутки релігії й культури, а вони цінні не лише для нас українців, але взагалі для всого християнського світу.

Все таки найшлись чесні й відважні особи, які домагаються щоб даліше не допустити до руйнування церков, та щоб відновити назад усі забудки релігії й культури.

Для ближчої інформації додаємо до цього листа відбитки- копії
1/ обкладинка грамофонової пластинки,
2/ знимки зруйнованих церков.

СВЯТИШИЙ ОТЧЕ!

Якщо це можливе, допоможіть щоб в ім'я Боже, братерства й приязні між нашими поневоленими народами запобігти тепер і в будущому крадіж та руйнування нашої культури.

З християнським поздоровленням: СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

УКРАЇНСЬКА ГРОМАДА В ШВЕЦІЇ

гол. Богдан ЗАЛУГА

секр. Віктор ПІЛІПЕНКО

ЧЕРГОВА НАПАСТЬ МОСКВИ НА УАПЦ

Коментар до статті Михайла Коваля, доктора історичних наук, лавреат Державної премії Української РСР – під заголовком "УАПЦ – служниця фашистських окупантів", – поміщеної в московсько-большевицькому, українськомовному журналі "Людина і світ", підрозділ "РЕЛІГІЯ І ПОЛІТИКА".

Запізнавшись із статтею згаданого "доктора", читач зайвий раз ще переконається в параноїдній блекоті московсько-большевицьких писак, наколи їм доводиться писати про національно-релігійний спротив поневолених Москвою народів. Зокрема є це сильно помітним, якщо заторкненою темою являється релігійна й національна суверенність України, як ось тут, у вище згаданій статті.

І чого ми лиш тільки не знайдемо в цьому дописі – "УАПЦ – служниця фашистських окупантів"! Вже із самої теми видно на що "вдаряє" цей, можливо, "хахлацького" походження /Михайло Коваль – чей же його прізвище?/, але московський по-ідеї борзописець.

Українську Автокефальну Православну Церкву /він має тут на увазі передовсім часи Другої світової війни/, Її Ієрархію, священство й всіх інших, наших світських діячів намагається зобразити він як ворожий елемент щодо українського народу. Про це пише між іншим ось так:

"Шлях УАПЦ – це шлях прислужництва найлютишим ворогам українського народу. Кому тільки вона не служила за час свого існування: і Петлюрі й Пілсудському й Гітлеру і, нарешті американському імперіалізму. Заснована в 1918-тім році.... Самі ватажки УАПЦ змушені були в 1931-ім році оголосити про її самоліквідацію....".

"Доктору Ковалю", мабуть, однаково, що Українська Автокефальна Православна Церква була заснована в 1921-ім році, а не, як він заподає в 1918 р. ѹ, що тоді, в 1921 р. Симона Петлюри вже не було на Україні. Отже наша Церква не могла бути на якихсь послугах у Петлюри, як він пише "служити Петлюрі", коли Головний Отаман перебував на еміграції, бо-ж, як відомо, московський агент вбив сл.пам. Симона Петлюру в 1926 році в Парижі й на еміграції УАПЦерква ще не була в той час відновлена, що довершилось щойно в році 1942-му на Соборі Єпископів УАПЦ в Пінську.

Також "не знати", коли то Українська Автокефальна Православна Церква була на службі Юзефа Пілсудського, який був головою новоповсталої польської держави, після Першої світової війни й не мав ніякого відношення до УАПЦеркви.

Зрештою Українська Автокефальна Православна Церква завжди була, як така, незалежною й не було її потреби бути на чиїхсь послугах. Наша національна, українська Церква служила й служить лише, згідно з загально християнськими принципами, Богові й Українському Народові!

Коваль, видно, писав це оттак, по-асоціації, знаючи, що московська православна церква завжди була слухняним знаряддям в минулому, царського деспотизму, а на сьогоднішній день церква Пімена з усією її ієрархією "кліром" вислуговується на всі лади перед безбожною, советською, комуністичною партією та перед московсько-советським урядом, бо дуже таки цупко тримають згадані інституції цю церкву в своїх лабетах. А в тім, це вже лежить в ментальності москаля – бути покірним рабом свого царя, генерального секретаря, тощо.

Але, виходить, що Коваль, як науковець, не заінтересований в якійсь глибшій аналізі порушеній ним темі. Йому би тільки вилляти всю свою їдь і зоологічну ненависть супроти Автокефальної української, Православної Церкви та опалюжити якось Українського Національного Героя /тут Головного Отамана Симона Петлюру/, що є так притаманне кожному москалеві, чи московському поплентачеві, коли справа торкається національної незалежності України, або незалежності Української Церкви... й, рівночасно ще й "зачепити" якийсь сповидний "американський імперіялізм", щоб відвернути увагу від властивого, справжнього кріавового московсько-большевицького імперіялізму, якому якраз він і служить!

І справді, в дальшому трактуванні теми "товариш" Коваль ролю УАПЦ зводить просто – напросто до служіння гітлерівцям, гестапо і т.д.

В зв'язку з тим, як того треба було й сподіватись натрапити ми тут на зливу очорнювань і нахабної брехні під адресою УАПЦеркви, нашої ієрархії, священства й "ватахків українського, буржуазного націоналізму й інше..".

Найбільш підло й брехливо намагається він оплюгавити бл.пам. Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви, Блаженішого Владику Полікарпа /Сікорського/, Владику Істислава /С.Скрипника/,

бл.пам. Владик – Іларіона /др.Івана Огієнка/, Ніканора /Абрамовича/, Ігоря /Губу/ й інших Священнослужителів нашої Української, православної Церкви.

Найперш твердить Коваль, покликаючись на митрополита "Руської, православної церкви Миколая" /слова Кovalя. – А якже! он хто його авторитет, митрополит москаль!/, що "Призначення Сікорського митрополитом УАПЦ – було самочинним, суперечило церковним канонам". Підчас, коли загально є знаним, що Митрополит Діонісій Валєдінський, канонічний первоієрарх Православної Автокефальної Церкви довоєнної Польщі – Архиєпископа Полікарпа найменував адміністратором Української Православної Церкви рескриптом від 24-го грудня 1941-го року.

Далі, щоби, як мога більше здискредитувати Митрополита Полікарпа приписує йому, "товариш" – автор статті, "льояльне співробітництво з гітлерівцями". Кovalя не бентежить цей факт, що власне Митрополит Полікарп, як Первоієрарх УАПЦ в пастирському Посланії поблагословив новостворений дня 30 червня 1941 року Український Уряд, що був покликаний в зв'язку із проголошенням Акту Відновлення Української Державності з 1918 і 1919 років. Він змушеній промовчати цей факт, бо й як-же можна тоді погодити твердження "співробітництва" Митрополита Полікарпа з гітлерівцями, коли Митрополит благословляє Акт відновлення Української Державності з 30-го червня 1941 року, що було здійснене всупереч волі нового окупанта України – нацистської Німеччини.

Наслідки-ж цієї історичної події з червня 1941 року повинні бути відомі авторові статті, як "докторові історичних наук УРСР", а саме, що Голова Тимчасового Уряду України – Ярослав Стецько, Провідник ОУН – Степан Бандера й інші чільні постаті Українського Національного руху були заарештовані гестапом й заслані до конц-табору в Саксенгаузен і інші табори смерти, де вони каралися, хто пережив, до закінчення Другої світової війни!

Ми можемо зрозуміти тут Кovalя, що він, як московський /хоч і україномовний/ слуга пера не може мати іншої настанови щодо цього, ніж цього вимагає, в тому випадкові, "генеральна лінія" Москви, тобто мовчати про правду, а писати тільки брехню. Тим більше, що дуже-ж таки впадає в очі, в зв'язку із вище наведеними фактами, аналогія щодо поступування обох окупантів України – большевицької Москви й гітлерівської Німеччини – супроти українських патріотів і борців за релігійну й національну свободу України.

Блаженішого Митрополита Української Автокефальної Православної Церкви, Владику Мстислава - "товариш доктор" пов'язує безпосередньо з гестапом.

Які насправді були відносини поміж УАПЦерквою й німецькими окупантами найкраще може на світлiti ось напр. оця цитата із "НАРИСУ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ" Івана Власовського том IV, частина друга, сторінка 268. - "Лютування німців проти УАПЦеркви зросло ще більше в 1943-ті році, коли Українська Повстанча Армія розгорнула проти них свої збройні операції. Німці посилили переслідування УАПЦ у цілій ширині, ув'язнюючи священиків, православну інтелігенцію і вірних та застосовуючи різні брутальні шикани супроти Ієрархів Церкви. На Волині німецькі окупанти спалили більше, як 30 церков і розстріляли на Холмщині й Волині 43-ох українських православних священиків". Зокрема німці особливо переслідували єпископа Мстислава С. Скрипника - /теперішнього Митрополита УАПЦ/.

З яких-же умовах існувала Українська Автокефальна Православна Церква в Україні за совєтської влади? - Льогічно відтак насувається нам таке питання.

Як було вже мною зазначено, УАПЦерква заснована була в 1921-му році, коли вже московсько-большевицька влада почала закріплюватися на нашій Батьківщині, отож негайно й пляномірно приступлено до ліквідації нашої національної Церкви.

До року 1931-го, за період цієї 10-річного тяжкого існування, ГПУ-НКВД виарештували багатьох нашим єпископів і священиків УАПЦ. Їх розстрілювано, запроторювано до конц-таборів, засуджувано на довголітнє ув'язнення та ліквідовано без вісти - як напр. Митрополита Вася Липківського, /що від 1927-го року жив в домі своєї сестри під "домашнім" арештом/, НКВД викликав на переслухання з якого він вже не повернувся додому.

Трагічною смертю загинув рівно ж і Митрополит Миколай Борецький, якого заслано на Соловки. Московсько-большевицький режим ув'язнiv і знищив згодом понад 30 єпископів і біля 3 000 священиків, так, що в 1939-тому році в Україні не було вже ані одного чинного єпископа Української Автокефальної Православної Церкви. До цього ще треба додати велике число наших світських, церковних діячів, яких зустріла така ж сама доля.

Маючи перед собою оці дані, хоч і в конспективній формі, ясно бачимо хто фактично зліквідував УАПЦеркву в Україні, а відтак зовсім

не тяжко ствердити, що московсько-большевицький окупант в своєму терорі супроти незалежності нашої Церкви, нашої Батьківщини – нічим не різиться щодо терору під цим оглядом від гітлерівського окупанта, – обставина, яка в свою чергу чітко вказує – хто є ворогом Українського Народу.

І хай там як не висилуються "доктори різних московсько-большевицьких наук", щоби прицепити нашій Українській Автокефальній Православній Церкві, нашему Українському Визвольному Рухові етікетку "колаборанства" з нацистівським окупантам – то не вдасться їм осягнути своєї мети.

Не так давня ще історія, живі ще свідки цих подій з часів Другої світової війни, які незаперечно стверджуватимуть, що Український Народ вів, веде й буде вести безкомпромісову боротьбу проти кожного окупанта нашої Батьківщини, аж доки не буде встановлена повна Незалежність /Автокефалія/ Православної Української Церкви в Незалежній, Соборній й Самостійній Українській Державі!

Арсен Турцевич

Політичний тестамент Петра

В ім'я найсвятішої і неподільної Трійці. Ми, Петро, цар і самодержець всієї Росії і т. д. усім нашим нащадкам і наслідникам у владі народом російським заявляємо:

Ласкавий Бог, від якого маємо життя наше і нашу корону, безупинно просвічував нас своїм світлом і допомагав нам свою божою поміччю. Провидіння покликало російський народ до панування в майбутності над Європою. Інші європейські народи або вже попали в безсильну старість або зближаються до неї. Немає сумніву, що легко попадуть в ярмо свіжого, молодого народу, скоро тільки він доросте і розвине свої сили в цілій повноті.

З волі Провидіння відбувається пересування народів від північного сходу до південного заходу; така мандрівка відсвіжала здегенерований римський народ наїздом германських варварів. Мандрівки тих народів є подібні до вилівів Ніло, який своїм намулом запліднє по-ля Єгипту.

Росія була струмком, коли я перебрав її, оставляю її рікою; за моїх наслідників повинна стати величим морем, яке відродить здегенеровану Європу. Слабі руки будуть сипати тами проти його заливу; але їх повалять буруни, якщо мої наслідники навчаться керувати ними. Я залишаю їм перестороги і доручаю урочисто зберігати їх, як колись Мойсея наказував ізраїльському народові послух Божим законам.

1. Тримати російський народ в постійному воєнному поготівлі. Зробити його народом воїнів, загартованих карністю, готових завжди до походу. Армії давати лише стільки відпочинку, скільки потрібно на додовнення проріділих рядів. Вибирати відповідні моменти для зачіпки. Війна і мир мають одну ціль —

поширення границь Росії і скріплення її потужності.

2. Заманювати з чужих країв до служби в Росії найздібніших військовиків і визначних науковців, щоби Росія запевнила собі місце серед найздібніших народів.

3. При кожній нагоді втрутатися у внутрішні справи і конфлікти Європи, головно Німеччини.

4. Польшу довести до упадку, посилюючи безладдя і спори. Купувати тих, що при владі, через сойм здобувати вплив на елекцію. Допровадити до вибору наших кандидатів, взяти їх під протекцію, а на підставі протекції зайняти край військово, і нарешті залишитися там. Якщо сусідні держави будуть противитися тій політиці, з'єднати їх частиною здобичі до часу, коли можна буде відібрати її.

5. Від Швеції відібрати якнайбільше земель і провокувати її до конфлікту, аж прийде відповідна нагода до її підкорення. Данію відмежувати від Швеції і провокувати постійну незгоду між ними.

6. Для російських царевичів брати жінок з німецьких дворів. Закріплювати в той спосіб родинні зв'язки і взаємовідносини, довести до того, щоби німці уважали нашу справу за свою власну.

7. Старатися о торговельний союз з Англією, яка потребує нас для своєї флоти і може допомогти нам розбудувати свою власну. Наші будівельні матеріали та інші сирівці продавати за англійське золото; вдержувати постійні зв'язки з їх купцями і моряками і в той спосіб вишколювати наших.

8. Просуватися якнайдалі над Балтикою і Чорним морем.

9. Зближатися якнайбільше до Константинополя і східної Індії. Хто є там паном, буде паном світу. В тій цілі підсичувати постійні війни проти Туреччини і проти Персії; будувати твердині над Чорним морем, зняти його узбережжя і балтійські, конечно для тієї цілі. Приспішити упадок Персії, дійти до Перської затоки. Привернути давній торговельний тракт через Сирію до Індії, центральний пункт світової торгівлі. Розгосподарившися тут, обійтися без англійського золота.

10. Нав'язати союз з Австрією. Попирати її амбіції майбутнього панування над Німеччиною, а потайки під'юджувати завись німецьких монархів. Довести до того, щоби обі сторони взивали допомоги Росії. Австрію взяти ніби під протекцію, то буде підготовленням до майбутньої уступчивості.

11. Узискати згоду Австрії на вигнання турків з Європи; її зазіхання на Константинополь невтралізувати війнами з іншими європейськими державами або відданням її частини здобичі, яку пізніше відбереться.

12. Розсіяніх в Угорщині і Польщі греків-схизматиків получить спільною думкою і здобути на них вплив політично або церковною вицістю. В той спосіб здобудемо прихильників у самім ворожім таборі.

13. По розподілі Швеції, поконавши Персію, поневоливши Польщу, і по зайнятті Туреччини, наша Флота буде панувати на Чорнім і по зайнятті Туреччини, наша найбільші таємниці запропонувати насамперед віденському дворові, а потім версальському, щоби поділилися з нами пануванням над світом. Коли один з них прийме ту пропозицію, що до того немає сумніву, коли зручно підійдемо до того, тоді ужисмо його до знищення другого, а потім знищемо і його самого, як пані Сходу і великої частини Європи.

14. Якщо, що — неправдоподібне, обі держави відкинули б пропозицію Росії, треба буде порізнати їх і спровокувати до війни, в якій послаблять себе. Тоді в рішальній момент Росія пішли свої

армії на Німеччину; рівночасно дві флоти балтійська і чорноморська, повні азійських орд, вирушать на океан і Чорне море і займуть Францію, а решта Європи буде лежати у наших стіл, без одного стрілу.

В той спосіб Європа мусить бути підкорена.

Петро Великий 1672-1725

* *

Наука того сатрапа, як бачимо, не пішла до лісу. Його наслідники поширили його мрії з панування над Європою на панування над цілим світом. Та патологічна жадоба москалів панування над другими народами є успадкована від монгольської орди, що є притаманне номадській орді — здобувати все нові простори для випасу своїх стад. Москалі залишилися у своїй психіці досьогодні номадами, степ для випасу худоби заступив сколективізований степ.

Колись монгольські хани мріяли про евразійську імперію, від Пацифіку до Атлантику, який вони називали «Велика західна вода». До Пацифіку дійшли, але в поході до Великої західної води заступили їм дорогу об'єднані європейські армії під Лігніцю і завдали їм нищівного удару, зломивши хребет їх імперіялістичним мріям. Але залишився їх заповіт, який перейняли московські хани.

Колись європейські народи, в обличчі спільній загрози, об'єднувалися і побіджали ворога. Так було під Лігніцю 1241 р., так було під Віднем 1683 р., де завдали туркам велику поразку, і скінчили їх «дранг нах вест». А сьогодні та сама Європа, в обличчі найбільшої загрози, не виявляє охоти боронити власну свободу і свій стиль життя. Пацифістичний рух, який спрітно підсичує Москва, то signum temporis.

Але ми віримо, що Європа нарешті віднайде себе і спільними силами знищить варварську московську імперію зла, як її назвав през. Реген, а на її руїнах постануть незалежні національні держави.

Ті всі конференції «на вершинах» і «на низинах» — то витрата часу, бо казав Кирлик Острівський, що не лічиться говорити і радитись із спілум про світло, а з розбійником про мир і згоду. А власне ті всі конференції — то наради із світовим розбійником, який найбільше загрожує мирові в світі. Правдивого миру не буде так довго, доки не зникне з лиця землі той історичний анахронізм, та тюрма народів і людей.

Тоді зникне макабричне марево нуклеарного голокосту, яке зависло над світом, як грізна тучева хмар. Тоді людство відіткне свободіно, і не буде витрачати 650 млрд. доларів на непотрібні збросння, а оберне ті гроші на культурні, наукові чи харитативні цілі.

Василь Литвин

PETER den STORES TESTAMENTE

- " 1. Att ständigt hålla ryska nationen i krigstillstånd.
2. Att ur alla civiliserade länder i Europa dra gä till sig, i krig generaler, i fred konstnärer och lärde.
3. Att vid alla tillfällen taga del i alla de invecklingar som i Europa uppkomma, de måtte vara af hvilken natur som helst, men förnämligast i Tysklands händelser såsom närmast oss beläget och såsom det också närmast interesserar oss.
4. Att dela Polen på det sätt att man derstädes oafslatlig underhåller oroligheter och rivalitet; de inflytelserikaste i landet skola vinnas med guld; man måste inverka på riksdagen, muta den så att man får inflytande på konungavaleten; man måste söka derefter att genomdrifva vårt partis män vid valen, och beskydda dem; så ofta som möjligt låta Ryska troppar inrycka, och så länge som möjligt låta dem qvarstadna, tills dess att lämplighet yppar sig att för alltid besätta landet. Om grannstater göra svårigheter dervid, måste man lugna dem på det sätt att man delar landet, och sedan vid lämpliga tillfällen återtager hvad man afstätt.
5. Af Sverige måste så mycket som möjligt tagas. Man måste förstå att låta sig anfallas för att få en förevändning att underkufva landet; man måste isolera det ifrån Danmark, och Danmark från Sverige; man måste ständigt underhålla rivaliteten mellan båda dessa länder.
6. Ryska prinsars gemåler skola alltid väljas bland Tyska prinsessor, för att mångfaldiga familj-förbindelserna, ömsesidigt underhålla interessen, och således, blott genom våra mångfaldiga relationer, förena Tyskland med oss.
7. För handeln är alliansen med England att föredraga framför hvarje annan, ty det är en makt som behöfver oss för sin marin och som är oss af största nyttan för utvecklingen af vår egen sjöstyrka. Våra trädvaror skola vi utbyta mot andra produkter eller guld. Våra köpmän och matroser skula hållas i ständig förbindelse med Englands, på det desse måtte inöfva våra egne till handel och sjöfart.
8. Man måste oafslatlig utsträcka sig; i norden, efter Östersjökusterna, i söder längs Svarta hafvets kuster.
9. Till Constantinopel och Indien måste man, så mycket som möjligt, närra sig, ty den som der kommer att regera, den beherrskar verlden, följkärtigen måste man immerfort förskaffa Turkiet krig, äfvenså Persien; man skall upprätta stora depôter vid Svarta hafvet, samt småningom bemäktiga sig detta haf helt och hållet såväl som Östersjön, ty dessa två punkter äro nödvändiga för vårt förehafvande. Persiens förfall måste påskyndas; man måste framträffa ända till Persiska viken, om möjligt återställa den gamla Levantinska handelsvägen öfver Syrien, samt framrycka till de båda Indierne som äro verldens hederlagsplats.

Äro vi en gång der så kunna vi umbära det Engelska guldet.

10. Alliansen mde Österrike måste sökas och bibehållas; man måste skenbart understödja dess idéer om ett framtida herravälde öfver Tyskland, men underhand egga provinsernas afund mot detta rike; man måste låta endera parten begära Rysslands biträde, och utöfva ett slags protektorat öfver hela landet, för att dermed bana vägen till ett framtida herravälde.
11. Man måste interessera Österrike uti att drifva ut Turkarne utur Europa, och söka oskadliggöra Österrikes afund vid den framtida eröfringen af Constantinopel.
12. De, dels i Ungern, dels i Turkiet, dels i sydliga delarne af Polen spridda, unerade och icke unerade, bekännare af Grekiska religionen, måste man söka att förbinda med sig och söka gruppera dem omkring sig; man måste göra sig till deras medelpunkt, göra sig till deras stöd, och genom ett slags avtokrati och presterlig öfverhöghet söka vinna en allmän översikt öfver dem: desse skola då blifva oss lika många vänner ibland våra fiender.
13. När Sverige är utmattadt, Persien besegradt, Polen underkufvadt, Turkiet eröfradt, våra arméer förenade, Svarta och Baltiska hafven bevakade af våra skepp, måste man först serskilt och i hemlighet föreslå hofvet i Versailles, och sedermera hofvet i Wien, att med dem dela herraväldet öfver verlden. Om endera emottager förslaget, såsom ofelbart bör kunna påräknas, då man känner deras ärelystnad och fåfänga, så begagnar man den ena för att dermed tukta den andra, och sedan skall man tillintetgöra den som blifvit öfrig, dermed att man med honom börjar en strid, som då icke mera kan vara tvifvelaktig, enär Ryssland då redan innehar hela Orienten och en stor del af vesterlandet.
14. I händelse båda skulle visa ifrån sig Rysslands anbud, som likväld är osannolikt, så måste man föranleda en strid emellan dem, och låta dem inbördes utmatta hvarandra, och då låter Ryssland sin samlade styrka öfversvämma först Tyskland och sedan Frankrike; SÅ KAN OCH MÄSTE EUROPA BESEGRAS."

RYSSENS POLITIK

DESS INTERVENTION I UNGERN

SANT

RYSSENUS PLANEN MOT DET ÖPPNICA EUROPA JEM-
FÖRDE MED PETER DEN STORES TESTAMENTE

ÖVERSETNING.

"Af Sverige måste så mycket som möjligt tagas; man måste först att låta sig anfallas, för att få en förturning att underkufva landet; man måste isolera det från Danmark, och Danmark från Sverige". —

"Peter den Testamente."

—>—>—>—

STOCKHOLM,
TRYCKT HOS NARCIS & CO.
1849.

Så ser ut originalet. Skriften gavs ut i Stockholm 1849. Kopior av hela originalet finns på denna tidnings redaktion.

18 березня 1986 р.

До
Вельмишановних Редакторів
Українських Часописів

Вельмишановні Пані і Панове!

В прилозі пересилаємо пресовий комунікат СКВУ з проханням
помістити Його безоплатно у Вашому цінному часописі.

Наперед дякуючи за Вашу співпрацю,
остаємо з належною пошаною,

за Президію Секретаріату СКВУ:

ПРЕСОВИЙ КОМУНІКАТ

ВІДБУДЕТЬСЯ 20-ТА ПЛЕНАРНА СЕСІЯ СЕКРЕТАРІАТУ СКВУ В ТОРОНО

(СКВУ - ТОРОНТО) В дніах 21 і 22 лютого ц.р. в Торонто відбулося засідання
Президії Секретаріату СКВУ.

На початку засідання провів молитву о. митр.П. Бублик. 22 членів Президії,
Контрольної Комісії, Рад і Комісій СКВУ, які прибули з різних міст ЗСА
і Канади вислухали звітів фінансового секретаря Л. Філя і генерального
секретаря - М. Марабаша. За Фундацію СКВУ звітував др. Ф. Мартинюк.

Обширний звіт зі своєї поїздки до Австралії склав Президент П. Саварин.

Президія розглянула плян праці на 1986 рік. Порушено ряд справ, як:
"РІК УКРАЇНСЬКОГО ВОЇНА", "Травнева Акція", збірки на потребу праці СКВУ,
деколонізація СССР. Одобreno докінчiti друк матеріалів 2-го Конгресу СКВУ
і рішено розпочати редакцію матеріалів 3-го і 4-го Конгресів СКВУ.

Порушено появу контроверсійних статей у пресі і деяких книжок, які
під сучасну пору вносять непотрібне замішання в громаді. Багато уваги
присвячено підготовці відмічення 1000-ліття Хрищення України. Президія
почала плян підготовки до 5-го Конгресу СКВУ, який запропоновано від-
бути від 6 до 9 жовтня 1988 року в Торонто.

Рішено, що 20-та Пленарна Сесія Секретаріату СКВУ відбудеться в дніах
19 - 20 квітня ц.р. в приміщенні УНО, 297 Коледж в Торонто.

На нарадах були присутні представники місцевої української преси,
яких запрошується на усі засідання Президії.

Засідання закрив президент Саварин в суботу, 22 лютого, о год. 3-ї
після обіду.

До

Шановної Редакції

...Французького вітражу.....
...Мистецтва.....

Шановний Пане Редакторе!

В залученню пересилаю Вам текст "Конкурс на Вітражі", який прошу помістити на сторінках Вашого цінного журналу при найближчій нагоді.

TEL 734-4270

1873 SECOND AVENUE
(BETWEEN 96 & 97 STREET)

NEW YORK, NEW YORK 10029

Конкурс на Вітражі

Українська фірма в Нью Йорку звертається до мистців у вільному світі у справі виконання проектів-вітражів присвячених святкуванню Тисячоліття Хрещення України. Проекти мають бути намальовані в красках і в леталях, які підходять по виконання на склі /"Stained" чи "Art leaded glass"/. Ці проекти повинні бути в трьох окремих образах, кочній по 18 цалів широкий на 24 цалі високий та прим. представляти тему: Поганська Україна - один, Хрещення України - другий та свободний вияв релігії у вільній Україні - третій. Кожний чистень містеть може вибрати собі вільну тему, але мусить бути пов"язана із Хрещенням України. Кожний образ мусить мати пояснення, около пів сторінки подвійного розділу машинопису, що він собою представляє? Стиль образу може бути традиційно вітражний, змодернізований чи з деталями українських взорів, тощо.

Вибір найкращого проекту буде рішений під час публичних виставок самими учасниками.

Наша фірма виконає вибраний проект - три вітражі у подвійному розмірі /36X48/, обрамує та подарує для якогось українського центру, як: музей, інститут ітп. для публичного виставлення у 1988 році. Такі вітражі найкраще підходять до вивішення у вікнах до сонця, або на спеціальном стояку із світлом ззаду. Кожний вітраж буде мати відповідне пояснення в двох мовах, ім"я артиста та виконавців.

Винагорода за найкращий проект буде тисячу доларів.

Всі прислані проекти по одержанню стають власністю нашої фірми, котра може їх використати, як буде уважати за відповідне.

~~Речинець присилання проектів буде по 1-го лютня 1988.~~

Просимо читачів подавати свої поради, де найкраще було б виставити ці вітражі і брати до ураги, щоб їх бачили не тільки українці, але й чужинці. Також просимо Вас, якщо є мистці цієї цілянки у Ваших місцевостях - зверніть їм увагу на цей конкурс. Проекти проситься присилати на адресу: Anton Laub Glass Co., Inc.

1873 Second Avenue
New York, N. Y. 10029

**КОМІТЕТ УКРАЇНЦІВ КАНАДИ
КОМІСІЯ ЗАХИСТУ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ**

НА ЗАХИСТ КАНАДСЬКИХ УКРАЇНЦІВ

Канадські українці та інші етнічні групи стали предметом зорганізованих наклепів, що обезчещують добре ім'я української спільноти. Поширюються неосновані закиди й посуджування всіх українців за участь в колаборантстві з нацистами під час Другої світової війни, закидаючи українцям кримінальні вчинки та брутальну поведінку.

У зв'язку із тими атаками і закидами, які в більшості є базовані наsovєтських документах, напасники вимагають, щоб канадський уряд схвалив закон, на основі якого канадські громадяни могли б бути депортовані до СССР або інших ворожонаставлених до них країн.

Всі ці закиди і оскарження ми, канадські українці, не можемо поминути мовчанкою.

В історії українців Канади настав критичний час! Тому Комітет Українців Канади покликав окрему Комісію Захисту Громадянських Прав Українців у Канаді, яку очолює адвокат Іван Григорович. Ця Комісія є відповідальна й зобов'язана прослідити всі закиди й посуджування. Комісія покличе знавців справи й перед урядовою Комісією Дешена боронитиме канадських українців. Комісія зобов'язана опертися всім намаганням зміни нашого закону, що дозволяв би послуговуватися т. зв. документами присланими із СССР та іншими комуністичними державами проти будь-кого із оскаржених.

Для належної оборони нашого українського доброго імені, чим ми українці у Канаді втішаємося і гордимося оце вже близько сто років, потрібний МІЛЬЙОНОВИЙ ФОНД.

Тому кожний українець, якому дорогі воля і честь, повинен почуватися до відповідальності й обов'язку зложити належну пожертву на цю справу.

Час діяти тепер! Багато ідейних українців вже дарують свій час і працю. В цій виїмковій ситуації, на фронті ОБОРОНИ, не повинно бракувати ні одного українця. Даймо гідну відсіч напасникам спільною, зорганізованою обороною. Кожний може і мусить в цій акції допомогти. Ваші пожертви, цим разом особливо щедрі, приймають:

ЦЕНТРАЛЯ Й ВІДДІЛИ КУК,
БЮРО КОМІСІЇ ЗАХИСТУ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ В ТОРОНТО
в приміщенні СУСПІЛЬНОЇ СЛУЖБИ
 ч. 2445-А БЛЮР ЗАХІД
 ТЕЛ. 762-7888

КРЕДИТОВІ СПІЛКИ ,
ПООДИНОКІ ЦЕРКОВНІ ТА СВІТСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ і
ПООДИНОКІ ЗБІРЩИКИ

На всі пожертви будуть видані поквитування для звільнення від доходового податку.

**UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE
CIVIL LIBERTIES COMMISSION**

IN DEFENCE OF UKRAINIAN CANADIANS

Ukrainian Canadians, together with other ethnic groups, are presently subjected to an organized effort attacking our good name and standing in the community. Allegations are being circulated accusing Ukrainians of collaborating "en masse" with Nazi occupational forces during World War II. Acts of brutality and criminal abuse of victims are being attributed to Ukrainians as a whole.

In addition to these attacks, largely founded on Soviet documents, there is an effort being made to change Canadian laws to make it possible to deport Canadian citizens to the Soviet Union or other countries.

These accusations cannot go unchallenged. This is a most critical time in the history of the Ukrainian community in Canada.

The Ukrainian Canadian Committee has, therefore, formed a special Civil Liberties Commission, with John Gregorovich as chairman. This Commission is charged with the responsibility of researching the various allegations and in ensuring Ukrainian representation at the hearing of the Deschenes Commission. To this end they have engaged counsel to appear at these hearings before this government appointed Commission investigating these charges, as well as, setting up a research group to provide documented information. This Commission is also charged with the responsibility of resisting any change in Canadian laws permitting unsubstantiated Soviet-made documents to be used at hearings against any accused.

The estimated cost of this work will be at least ONE MILLION DOLLARS.

Every Ukrainian Canadian has a responsibility to contribute to this cause. The time for action is now. Many public spirited citizens are already donating their time and effort on our behalf. You can and must help by sending your donations now to: Ukrainian Canadian Committee Headquarters, local branches of the U. C. C., Civil Liberties Commission, Ukrainian Credit Unions, individual church and other organizations or authorised collectors.

Address of the U. C. C. Headquarters:

**UKRAINIAN CANADIAN COMMITTEE
456 MAIN ST.
WINNIPEG, MANITOBA
R3B 1B6**

Address of the Civil Liberties Commission:

**2445-A BLOOR STREET WEST
TORONTO, ONTARIO
M6S 1P7
TELEPHONE: (416) 762-7888**

All contributors will obtain receipts for income tax purposes.

З А П Р О Ш Е Н Н Я

Управа Українсько-Шведської Громади в Еребру і управа
Української Гроиди в Скандинавії, запрошує все
українське громадянство на СПІЛЬНЕ УКРАЇНСЬКЕ СВЯЧЕНЕ,
що відбудеться в нашій домівці при вул. Пулгемгатан 18,
Еребру в суботу 10 травня 1986 року.

ПРОГРДМА:

- Гол. 11,00 Служба Божа в Кат. церкві, вул. Скулгатан 13.
" 13,00 Збори Громади в клубі.
" 15,00 Спільний обід-свячене, забави.

Закликаємо всіх наших земляків і прихильників взяти участь
щоб згідно з традицією відсвяткувати наш ВЕЛИКДЕНЬ!

УВАГА! Просимо обовязково зголосити свою участь листовно
або телефонічно не пізніше 9 травня 1986 року до:

Богдан Залуга	або Александр Пилипенко
Монадсвеген 68	Варбергагатан 113
175 42 Ерфелла	702 33 Еребру
Тел. 0758-37941	Тел. 019-118459

ЩИРО ВІТАЄМО ВСІХ!

Святочний Комітет

Всім нашим землякам і прихильникам бажаємо
РАДІСНОГО І ВЕСЕЛОГО ВЕЛИКОДНЯ

Просимо використати залучений поштовий-жиро переказ на
заплату членських вкладок. Повна членська вкладка є
100:- кор/рік. Членська вкладка до місцевої громади є
25:- кор/рік. Членська вкладка симпатиків і дітей є
10:- кор/рік.

ХРИСТОС ВОСКРЕС!

I N B J U D A N T I L L P Å S K F I R A N D E

Styrelsen för Ukrainsk-Svenska Föreningen i Örebro och styrelsen för Ukrainska Sällskapet inbjuder härmed sina medlemmar och vänner till PÅSKFIRANDE i klubblekalen Pelhemsg. 18 (N. Lillåstrand 7), lördagen den 10 maj 1986.

PROGRAMMET

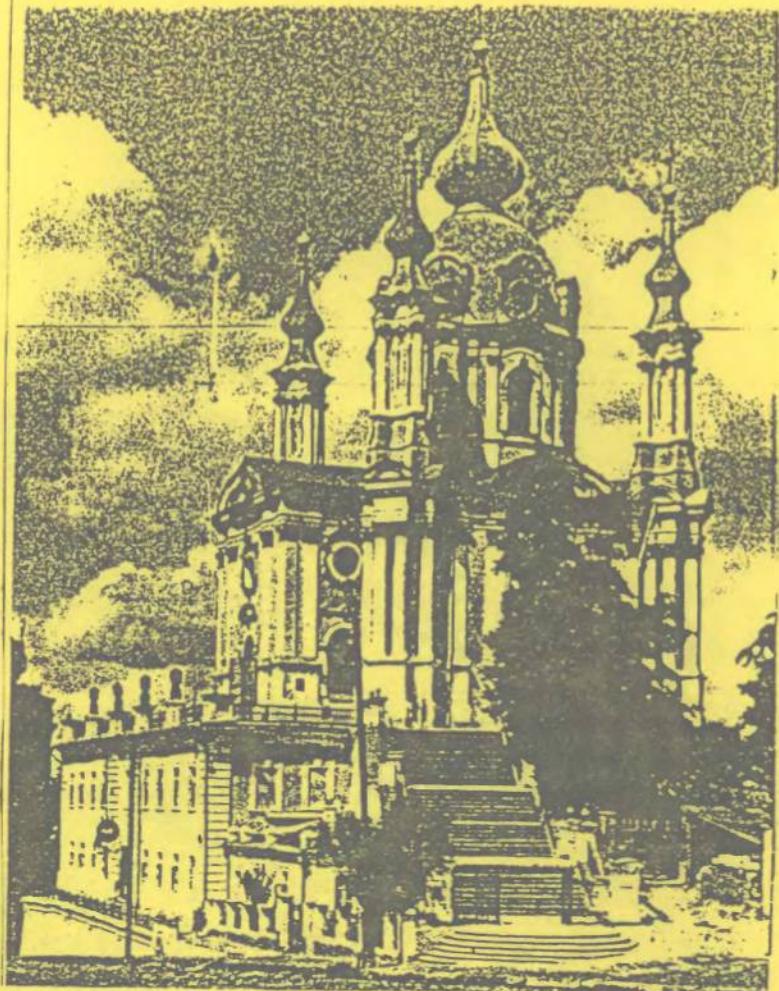
- Kl. 11,00 Gudtjänst i Katolska Kyrkan, Skolg. 13, Örebro
" 13,00 Medlemsmöte i Klubblekalen.
" 15,00 Middag, Underhållning.

Anmälan senast fredagen den 9 maj 1986 skriftligen eller per telefon till:

Bohdan Zaluha	eller Alexander Pylypenko
Månadsv. 68	Varbergag. 113
175 42 Järfälla	703 51 Örebro
Tel. 0758-37941	Tel. 019-118459

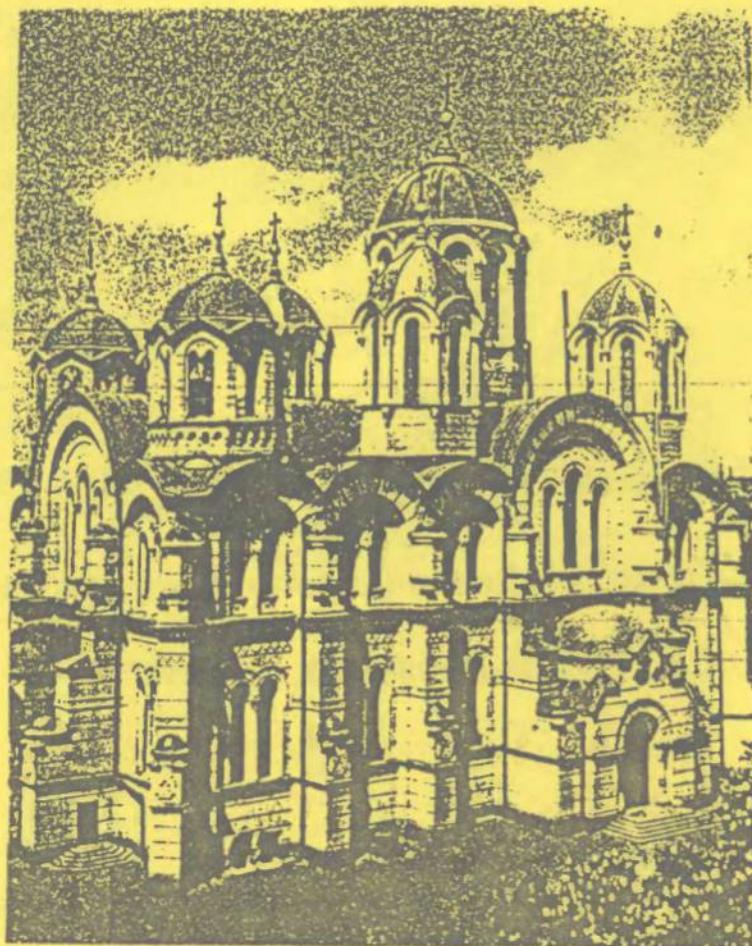
Hjärtligt välkomna

Vi bifogar postgiroinbetalningskort för medlemsavgiften, som f.n. är 100:- kr/år fullt medlemsskap, 25:- kr/år för lekalföreningsavgift samt 10:- kr/år för stödjande medlemmar och barn.

КИЇВ: ЦЕРКВА СВ. АНДРІЯ

Andreas-Kirche

КИЇВ: ВОЛОДОМІРІВСЬКИЙ СОБОР

Vladimir-Kathedrale

Тарас Шевченко (автопортрет 1843-45 рр.)

ПЕРЕДРУК З ГАЗЕТИ - МІСЯЧНИКА "МЕТА" ч. 3. БЕРЕЗЕНЬ 1986.